

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 14. Admiratur conuiua caput Ioannis insolens, & crudele natalitiæ
cœnæ gaudium. Querela Convivæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Res nimium plebeia lepus, grus, caprea, ceruus,
 Fauus & è Colchis discolor ales agris.
 Et Como comes Ambitio, fastusque Lyæo est,
 Diuite cui splendent pocla superba toro.
 Nil lepus hîc regale sapit, nil hædus, & hinnus,
 Ni lanx delicias sanguine pota bibat.
 Vatis, & eximij caput huc inuitat, Idumen
 Qui regit; hinc epulum quò sibi dulce struat.
 Scilicet hoc deerat natali Regis honori;
 Vt ferus humanâ se dape pascat homo.
 Crede mihi, laus est Regum dignanda coronis;
 Vt qui vixit homo; se velit esse feram,
 Inque sacrum caput ad thyasos, citharaique facesque,
 Scurra satur Baccho, vel dape, probra vomat,
 At quas Circæia sic efferat arte Dione;
 Opprimet has Nemesis facta Diana, feras,
 Iamque suis designat Adrastia Diua sagittis
 Pardalin, & pardum, par scelus ambo luent,
 Concordes Parcæ parili de stamine fusos
 Ire iubent; fontes par vbi pœna manet,
 Qui caput hoc insons, Amathuntida sæuus ad aram
 Immolat; ipse nocens victima Ditis erit.

Elegia 14.

Admiratur conuiua caput Ioannis in-
 solens, & crudele natalitiæ coenæ
 gaudium.

QVERELA CONVIVÆ.

Fax natalitios solennis adoptat honores,
 Et pingues nebulas vncta lucerna vomit.
 Funde merum cyathis tribus; & dabo terna rubenti
 Oscula crystallo, qualia Bacchus amat.
 Rex salue, consorsque pari Regina iuuentâ,
 Ver vbi genua virent, duc geniale toro.
 Viue diu. scyphus Hercules toti hic ebibet annos,
 Quot sonat Herodes, & sua Iuno notas.

R V

Iam

Iam narat in patinis mens, sed quod specto piaculum?
 Nescio quis stillat lance rubente liquor.
 Adspexi propius, tristi caput incubat auro,
 Cui riger impexis horrida sylvia comis;
 Id cuium est? casumne rei caput istud, an hostis?
 Pro scelus! hinc vatis lugubre specto probrum.
 Tum conuiua grates racito sub dente querelas
 Mandit, & hos surdo mussirat ore sonos.
 Indignum facinus! rursus sanguine crines!
 Sultineat tantum regia mensa nefas?
 Ergone natales epulas struit versus Idumes;
 Ut fluat innocuus pocla per atra cuor?
 Impius adiuras vitali lucis in ortu,
 Heu! nimum duræ vota scelesti necis!
 Idque leui saltu, lupa quem rapit incita vento?
 Hoc caput heu! merces digna sit ergo choro?
 Impia cum citharisque, lyrisque, chorisque, rosisque,
 Aufer in vndosos, Æole, monstra lacus.
 Audeat immanes pro contula lena furores?
 Quid gladio & speculo? bella puella geret?
 Ipsa sum in mœcho sceptrumne extorsit & enses,
 Dux Cypris arma gerit; Mars ut inermis amet?

Elegia 15.

Herodem Manahem conuiua & amicus arguit.

VT Baccho iam victa sitis; sitit vrsa cruorem,
 Cui ieiuna nouam parturit ira sitim.
 Id quod enim viuis oleum sit pingue caminis,
 Hoc odio est, vnto qui cadit ense, cruor.
 Quin & inexpletum pascit fera cæde furorem:
 Inque epulis epulas mors struit ipsa suas.
 Cerne, verecundo schyphus, & lanx omnis in auro
 Erubuit diras ad sua probra feras.
 Verritur hæc inter tristi rea mensa pheretro,
 Carnificesque armat turba scelesti manus,

Euanresque